

Nr 415

Av herrar **Antby** och **Ahman**, *angående kreditsanering för jordbrukare som på grund av upprepade skördeskador kommit i ett beträngt ekonomiskt läge.*

För stora delar av vårt lands näringsliv har konjunkturavmattningen medfört ökade ekonomiska svårigheter. Icke minst för jordbrukets del är det i långa stycken bekymmersamt.

Anledningen till jordbrukets svårigheter är givetvis främst att den inkomstjämlighet som förutsattes i 1947 års beslut och som i stort sett uppnåddes under förra hälften av 1950-talet icke sedan kunnat upprätthållas, varav följt en starkt minskad räntabilitet. Dessutom har i stora delar av landet skördeskador, och upprepade sådana, ytterligare förvärrat situationen.

Staten har under flera år beviljat stödlån åt jordbrukare, som drabbats av skördeskador. Dessa skördeskadelån uppgår f. n. till sammanlagt åtskilligt över 100 miljoner kronor. Stödlånen har varit till utomordentlig nytta för de jordbrukare, som drabbats av skördekatastroferna. Särskilt bland dem, som gång efter annan fått se sin skörd förstörd, har denna hjälpform mången gång varit förutsättningen för att vederbörande skulle ha möjlighet att fortsätta sin rörelse.

Det är emellertid tydligt, att jordbrukare med från början svag ekonomi, vilka sedan drabbats av upprepade skördeskador och därigenom jämte skuldsättning i övrigt nödgats stapla det ena lånet ovanpå det andra, kan ha stora svårigheter att inom föreskriven tid återbetala lånen. Vid 1958 års riksdag beslutades också om vissa lättnader i fråga om amortering av vissa stödlån. Det kan emellertid ifrågasättas om de beslutade åtgärderna täcker det aktuella behovet. Det kan därför t. ex. i många fall vara behövt att sammanföra stödlån till lån av mera långfristig karaktär. Vi anser att dessa problem behövt utredas.

Med anledning av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsamt utredning rörande behovet av en kreditsanering för de jordbrukare, som på grund av upprepade skördeskador kommit i ett beträngt ekonomiskt läge, samt att resultatet av utredningen och förslag till åtgärder med anledning av densamma snarast förelägges riksdagen.

Stockholm den 27 januari 1959

Sven Antby

Hj. Ahman